

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิตของครูในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางเสียงหนาวหู่ และโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางเสียงปกติในตำแหน่งต่าง ๆ คือ ความก้าวร้าว ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความกังวลใจ อารมณ์ และปัญหาการปฏิบัติงาน เป็นประการสำคัญ และมุ่งที่จะศึกษาตัวประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของครู ในโรงเรียนทั้งสองประเภท ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ รายได้ คุณวุฒิ ตำแหน่งราชการ และจำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียนด้วย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีสภาพแวดล้อมทางเสียงหนาวหู่ 2 โรงเรียน และโรงเรียนที่มีเสียงปกติ 2 โรงเรียน การสุ่มตัวอย่างประชากรได้ทำการสุ่มโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) แยกตามเพศ ให้ได้ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทจำนวนเท่า ๆ กัน รวมทั้งสิ้น 110 คน แยกเป็นชาย 40 คน และหญิง 70 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม เพื่อวัดสุขภาพจิตของครู ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างเอง มีทั้งหมด 74 ข้อ แบ่งออกเป็นตำแหน่งต่าง ๆ 5 ตำแหน่ง คือ ความก้าวร้าว ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความกังวลใจ อารมณ์ และปัญหาการปฏิบัติงาน โดยแต่ละข้อของแบบสอบถามนี้มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางจิตวิทยา หรือทำงานเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของครู ให้การรับรองอย่างน้อย 5 ท่าน และมีสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability coefficient) เท่ากับ .68 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยคิดค่าเฉลี่ยแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวแปร ที่มี
ความถี่ในแต่ละของไม่เท่ากัน ($p \times q$ Factorial Design Unequal Cell
Frequency) ตัวแปรใดที่มีนัยสำคัญก็ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
เป็นคู่ต่อไปด้วยวิธีของคันแกน (Duncan Multiple Range Test)
และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient)
ระหว่างคะแนนสุขภาพจิตของครู คำนวณต่างๆ (ความก้าวร้าว ความต้องการสัมฤทธิ์ผล
ความกังวลใจ อารมณ์ และปัญหาการปฏิบัติงาน) กับ เพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ
จำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียน คุณวุฒิ รายได้ และตำแหน่งราชการ

ขอคนพบ

ถาวร วิจัยนี้ใครขอคนพบดังต่อไปนี้

1. สุขภาพจิตของครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู และโรงเรียนที่มีเสียง
ปกติ อยู่ในเกณฑ์ที่ต่างกัน
2. ผลการเปรียบเทียบสุขภาพจิตของครูในโรงเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมทาง
เสียงทั้งสองประเภท พบว่า สุขภาพจิตของครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู และเสียง
ปกติที่ต่างกัน ซึ่งได้แก่ ความก้าวร้าว ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความกังวลใจ
อารมณ์ และปัญหาการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ผลการเปรียบเทียบสุขภาพจิตของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภท
โดยคำนึงถึงเพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ จำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียน
รายได้ และตำแหน่งราชการ ใครขอคนพบดังต่อไปนี้

3.1 คำนวณความก้าวร้าว

3.1.1 ครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู ที่มีตำแหน่งสูงกว่า ชี 5
มีความก้าวร้าวสูงกว่า ครูที่มีตำแหน่ง ชี 3 หรือต่ำกว่า และ ชี 5 ในโรงเรียนประเภท

เดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีตำแหน่งราชการแตกต่างกัน มีความก้าวร้าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.1.2 ครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู ที่มีรายได้สูงกว่า 4000 บาท มีความก้าวร้าวสูงกว่า ครูในโรงเรียนประเภทเดียวกัน ที่มีรายได้ 1001 ถึง 2000 บาท, 2001 ถึง 3000 บาท และ 3001 ถึง 4000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ครูที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท มีความก้าวร้าวสูงกว่า ครูที่มีรายได้ 2001 ถึง 3000 บาท ที่อยู่ในโรงเรียนประเภทเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.1.3 จากการเปรียบเทียบความก้าวร้าวของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภท พบว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท มีความก้าวร้าวสูงกว่า ครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหูที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท และครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 1001 ถึง 2000 บาท ยังมีความก้าวร้าวสูงกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู ที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2 ด้านความต้องการสัมฤทธิผล

3.2.1 ครูหญิงในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู มีความต้องการสัมฤทธิผลสูงกว่าครูชายในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ครูชายและครูหญิง มีความต้องการสัมฤทธิผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2.2 ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู จำนวนปีต่ำกว่า 1 ปี 1 - 5 ปี และสูงกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความต้องการสัมฤทธิผลสูงกว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนประเภทเดียวกัน 6 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ จำนวนปีแตกต่างกัน มีความต้องการสัมฤทธิผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2.3 ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ คำกว่า 1ปี, 1-5 ปี, และ 6-10 ปี มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู 6-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2.4 ครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหูที่มีคุณวุฒิ ปรียญาศรีหรือคำกว่า มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่า ครูที่มีคุณวุฒิสูงกว่า ปรียญาศรี ในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ที่มีคุณวุฒิแตกต่างกัน มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.2.5 ครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ มีคุณวุฒิ ปรียญาศรีหรือคำกว่า และคุณวุฒิสูงกว่าปรียญาศรี มีความต้องการสัมฤทธิ์ผล สูงกว่าครูในโรงเรียน ที่มีเสียงหนวกหู ที่มีคุณวุฒิสูงกว่าปรียญาศรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.3 ด้านความกังวลใจ

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พบว่าครูหญิงที่อยู่ในโรงเรียนเสียงหนวกหู มีความกังวลใจสูงกว่าครูหญิงในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4 ด้านปัญหาการปฏิบัติงาน

3.4.1 ครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู มีตำแหน่งสูงกว่าซี5 มีปัญหาสูงกว่าครูที่มีตำแหน่ง ซี5 ที่อยู่ในโรงเรียนประเภทเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ตำแหน่งสูงกว่าซี5 ก็มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่า ครูที่มีตำแหน่งซี3หรือต่ำกว่า ซี4 และซี5 ในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คว

3.4.2 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภท พบว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ตำแหน่งสูงกว่า ซี5 มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู ที่มีตำแหน่ง ซี3หรือต่ำกว่า ซี4 ซี5 และสูงกว่า ซี5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีตำแหน่ง ซี5

มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู ที่มีตำแหน่งระดับเดียวกัน คือ ชี 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าย

3.4.3 ครูในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู ที่มีรายได้ 1001 ถึง 2000 บาท และสูงกว่า 4000 บาท ที่มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่า ครูที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท ในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่ครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 1001 ถึง 2000 บาท และ 3001 ถึง 4000 บาท มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีรายได้สูงกว่า 4000 บาท ในโรงเรียนชนิดเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท ยังมีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีรายได้ 2001 ถึง 3000 บาท ในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อีกด้วย

3.4.4 เมื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครู ในโรงเรียนทั้งสองประเภท พบว่า ครูในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู ที่มีรายได้ 1001 ถึง 2000 บาท 2001 ถึง 3000 บาท และสูงกว่า 4000 บาท ที่มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่า ครูที่มีรายได้สูงกว่า 4000 บาท ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ครูในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู เฉพาะครูที่มีรายได้สูงกว่า 4000 บาท ยังมีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 2001 ถึง 3000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 อีกด้วย แต่ครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท ก็มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหูที่มีรายได้ 3001 ถึง 4000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่าย

4. ผลการ เปรียบเทียบสุขภาพจิตด้านต่างๆของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทรวมกันเมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ จำนวนปีที่ทำการสอน คุณวุฒิ ตำแหน่งราชการ และรายได้ ไคซอคคนพบดังต่อไปนี้

4.1 ครูที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ครูที่มีรายได้ตั้งแต่ 1001 ถึง 2000 บาท มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูที่มีรายได้ตั้งแต่ 3001 ถึง 4000 บาท และสูงกว่า 4000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 ครูที่มีรายได้แตกต่างกัน มีปัญหาทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ครูที่มีรายได้ตั้งแต่ 001 ถึง 2000 บาท 2001 ถึง 3000 บาท และสูงกว่า 4000 บาท มีปัญหาทางอารมณ์สูงกว่า ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 3001 ถึง 4000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4.3 ครูที่มีตำแหน่งราชการแตกต่างกัน มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ครูที่มีตำแหน่งซี 3 หรือต่ำกว่า ซี 4 และ ซี 5 มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่า ครูที่มีตำแหน่งราชการสูงกว่า ซี 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.4 ครูที่มีตำแหน่งราชการแตกต่างกัน มีปัญหาการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ครูที่มีตำแหน่งราชการสูงกว่า ซี 5 มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่า ครูที่มีตำแหน่งราชการ ซี 3 หรือต่ำกว่า ซี 4 และ ซี 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.5 ครูที่จำแนกตาม เพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ จำนวนปีที่ทำการสอน ในโรงเรียนและคุณวุฒิที่แตกต่างกัน มีสุขภาพจิตทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างสุขภาพจิตครูด้านต่าง ๆ คือ ความก้าวร้าว ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความกังวลใจ อารมณ์ และปัญหาการปฏิบัติงาน กับชนิดของโรงเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ จำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียน คุณวุฒิ รายได้ และตำแหน่งราชการ ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยนี้แสดงว่า

ไม่สามารถใช้ชนิดของโรงเรียน เพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ จำนวนปีที่ทำการสอน ในโรงเรียน คุณวุฒิ รายได้ และตำแหน่งราชการ ทำนายคะแนนสุขภาพจิตของครู คำนวณค่าทุกค่าได้

จากข้อค้นพบนี้จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 1 ทุกค่าที่กล่าวว่า สุขภาพจิตของครูทุกค่าในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู และโรงเรียนที่มีเสียงปกติแตกต่างกัน และ ข้อ 2.1 ถึง ข้อ 2.5 ที่กล่าวว่า สุขภาพจิตของครู คำนวณค่าทุกค่าจะแตกต่างกันตามเพศ อายุ จำนวนปีที่รับราชการ จำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียน และคุณวุฒิ แต่ยอมรับสมมติฐานข้อ 2.6 ถึง 2.7 บางค่าที่กล่าวว่า สุขภาพจิตของครูทุกค่าจะแตกต่างกันตามรายได้ และตำแหน่งราชการ ทั้งนี้เพราะว่าสุขภาพจิตของครู คำนวณค่าความต้องการ สัมฤทธิผลและอารมณ์เท่านั้นที่จะแตกต่างกันตามรายได้ และความต้องการ สัมฤทธิผล และปัญหาการปฏิบัติงานเท่านั้นที่แตกต่างกันตามตำแหน่งราชการ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากข้อค้นพบของการวิจัย ทำให้เราทราบว่า สุขภาพจิตของครูทั้งในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู และโรงเรียนที่มีเสียงปกติ มีสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ที่ดีทุกค่า ไม่เป็นที่วิตกแต่อย่างใด เพราะค่าเฉลี่ยของคะแนนสุขภาพจิต คำนวณค่าความกังวล ถึงจิตใจ อารมณ์ และปัญหาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สรุปได้ว่า ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทยังมีสุขภาพจิตดีอยู่ และค่าเฉลี่ย คำนวณค่าความต้องการ สัมฤทธิผล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทำให้สรุปได้เช่นเดียวกันว่า สุขภาพจิตของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทอยู่ในเกณฑ์ดี ยังไม่เป็นที่ น่าวิตกแต่ประการใด

2. ความแตกต่างของความต้องการ สัมฤทธิผลของครูในโรงเรียนที่มีเสียงทวนหู จากข้อค้นพบที่ว่าครูที่มีจำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียนน้อย (ต่ำกว่า 1 ปี และ 1-5 ปี)

และคุณวุฒิคำ (ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า) มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูที่มีจำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียนมาก (6 ปี - 10 ปี) หรือมีคุณวุฒิสอง (สูงกว่าปริญญาตรี) ความแตกต่างที่ได้นี้ น่าจะเกิดจากครูกลุ่มเดียวกันที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่เพิ่งจบการศึกษาอยู่ในโรงเรียนไม่นาน จากตารางที่ 42 ในภาคผนวก แสดงลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย พบว่าครูที่ทำการสอนในโรงเรียนจำนวนน้อยปี จะมีคุณวุฒิคำ คือ ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า และมีตำแหน่งราชการ ชี 3 หรือต่ำกว่าเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนจำนวนน้อยปี กับครูที่มีคุณวุฒิคำ เป็นคนกลุ่มเดียวกัน ซึ่งทำให้สามารถสรุปได้ว่า ครูรุ่นใหม่ที่เพิ่งจบการศึกษา สอนในโรงเรียนไม่นานมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูเก่า ๆ ที่สอนมานานปี

3. ถึงแม้ว่าเสียงหนวกหูไม่มีผลโดยตรงต่อสุขภาพจิตของครูคนต่าง ๆ โดยตรง แต่เราก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเสียงหนวกหูมีส่วนทำให้สุขภาพจิตของครูบางคนบางกลุ่มแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น

3.1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผลของครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู จะแตกต่างกันตามจำนวนปีที่ทำการสอน และคุณวุฒิ โดยครูที่ทำการสอนในโรงเรียนจำนวนน้อยปี คุณวุฒิคำ มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูที่ทำการสอนมานาน และคุณวุฒิสอง แต่ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ความต้องการสัมฤทธิ์ผลของครูที่ทำการสอนจำนวนปีต่างกัน และคุณวุฒิต่างกันนั้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าลักษณะของความแตกต่างนี้ไม่เหมือนกัน จึงน่าสงสัยว่า มีอะไรที่เป็นตัวทำให้เกิดความแตกต่างนี้ และจากการเปรียบเทียบความต้องการสัมฤทธิ์ผลของครูทั้งสองโรงเรียน พบว่าครูที่ทำการสอน 6-10 ปี ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหูที่ทำการสอนในโรงเรียนจำนวนปีเท่ากัน และครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีคุณวุฒิสองกว่าปริญญาตรี มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนวกหู และมีคุณวุฒิเท่ากัน เมื่อใดผลเช่นนี้จึงน่าจะกล่าวได้ว่า เสียงหนวกหูมีส่วนทำให้ครูที่มีจำนวนปีที่ทำการสอนในโรงเรียน 6 - 10 ปี และคุณวุฒิสองกว่าปริญญาตรีของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้แตกต่างกัน

3.2 ความต้องการสัมฤทธิ์ผลของครูหญิงในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดสูงกว่าของครูชายในโรงเรียนประเภทเดียวกัน แต่ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติไม่แตกต่างกัน ก็เช่นเดียวกันกับข้อ 3.1 ซึ่งน่าจะมีอะไรที่เป็นตัวทำให้ลักษณะความแตกต่างของความ^๑ต้องการสัมฤทธิ์ผลในโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าเสียงมีส่วนทำให้ความต้องการสัมฤทธิ์ผลของครูหญิงและครูชายในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดแตกต่างกัน

3.3 ความกังวลใจของครูหญิงในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดสูงกว่าครูหญิงในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับรายงานของกองชื้ออะนามัย กรมอนามัยที่กล่าวไว้ว่า เสียงนกหวีดมีผลต่อจิตใจ ทำให้เกิดความวิตกกังวล ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า เสียงนกหวีดมีส่วนทำให้ครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทแตกต่างกัน

4. ความก้าวร้าวของครูนั้น ถึงแม้ความแตกต่างของความก้าวร้าวในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดที่พบว่าครูที่มีตำแหน่งราชการสูง (สูงกว่า ชี 5) และมีรายได้สูง (สูงกว่า 4,000 บาท ก้าวร้าวมากกว่าครูที่มีตำแหน่งราชการต่ำกว่า เช่น ชี 3 หรือต่ำกว่าและชี 5 และรายได้ต่ำ (ต่ำกว่า 4,000 บาท) ก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบความก้าวร้าวของครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ และโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดแล้ว พบว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ มีความก้าวร้าวสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีด โดยครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 3,001 ถึง 4,000 บาท มีความก้าวร้าวสูงกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดที่มีรายได้ 3,001 ถึง 4,000 บาท และ 1,001 ถึง 2,000 บาท และครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติที่มีรายได้ 1,001 ถึง 2,000 บาท มีความก้าวร้าวมากกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดที่มีรายได้ 3,001 ถึง 4,000 บาทอีกด้วย

¹ กองชื้ออะนามัย, กรมอนามัย, อันตรายเกิดจากเสียง (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สวนทองถิ่น กรมการปกครอง, 2519 หน้า 4 - 5.

ซึ่งความแตกต่างนี้ อาจไม่ได้เกิดจากเสียงก็ได้ ทั้งนี้เพราะเพนตัน¹ ได้สรุปว่า การแสดงอาการก้าวร้าว นั้น มีสาเหตุมาจากความคับข้องใจ ความกังวลใจ และการปรับตัวไม่เหมาะสม ซึ่งถ้าติดตามเหตุและผลแล้ว เสียงนกหวีดน่าจะก่อให้เกิดความรำคาญ ความกังวลใจ ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดการปรับตัวไม่เหมาะสม อันจะทำให้มีความก้าวร้าวมากกว่าโรงเรียนปกติได้ ฉะนั้นจึงน่าจะมีสาเหตุอื่น นอกเหนือจากเสียงซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างนี้ ประกอบกับจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เมื่อจำแนกตามรายได้ และชนิดของโรงเรียนแล้ว ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยอาจจะน้อยเกินไป กล่าวคือ ครูที่มีรายได้ 3,000 ถึง 4,000 บาท ในโรงเรียนที่มีเสียงปกติมีเพียง 6 คน และในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดมี 8 คน ผู้ที่มีรายได้ 4,000 บาทขึ้นไปในโรงเรียนทั้งสองประเภทก็มีเพียง 4 คน ซึ่งอาจจะเป็นตัวแทนในการวิจัย ไม่ได้ จึงน่าจะทำการศึกษาพบพวกรุ่นอื่นครั้งหนึ่ง โดยใ้ครอบคลุมประชากรที่ใหญ่ขึ้น

5. ความแตกต่างของปัญหาการปฏิบัติงานของครู ที่ได้เน้นไม่อาจกล่าวได้ว่าเกิดจากเสียง ทั้งนี้เพราะจากข้อค้นพบที่ว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ ตำแหน่งซี 5 มีปัญหาการปฏิบัติงานมากกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดที่มีตำแหน่งระดับเดียวกัน หรืออยู่ในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดที่มีรายได้ 4,000 บาทขึ้นไป มีปัญหาการปฏิบัติงานสูงกว่าครูในโรงเรียนปกติที่มีรายได้ 2001 ถึง 3000 บาท แต่ครูในโรงเรียนปกติที่มีรายได้ 3,001 ถึง 4,000 บาท มีปัญหาการปฏิบัติงานมากกว่า ครูในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดรายได้ระดับเดียวกัน โรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดน่าจะมีปัญหาการเรียนการสอน ปัญหาการปฏิบัติงานมากกว่าเพราะเสียงนกหวีดย่อมจะรบกวนจิตใจ และสมาธิในการทำงาน เมื่อได้ผลการวิจัยเช่นนี้จึงน่าจะมีสาเหตุอื่นที่ทำให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานน้อยได้ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังไม่เป็นแนวทางอันเดียวกัน กล่าวคือ มีทั้งครูในโรงเรียนที่มีเสียงนกหวีดบางส่วน มีปัญหามากกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงปกติ และครูในโรงเรียนที่มี

¹ Norman Fenton, Mental Hygiene in School Practices

เสียงปกติบางส่วน มีปัญหามากกว่าครูในโรงเรียนที่มีเสียงหนักหู ซึ่งทำให้ไม่สามารถสรุปได้ถึงความแตกต่างของปัญหาการสอนของครูในโรงเรียนทั้งสองประเภทเกิดจากเสียงหรือไม่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้วิจัยถึงอิทธิพลของเสียงหนักหูที่มีต่อสุขภาพทางกายของครู เช่น เรื่องความดันโลหิต โรคกระเพาะอาหาร หูตึง เป็นต้น
2. ควรจะได้ทำการวิจัยถึงอิทธิพลของเสียงหนักหูที่มีต่อสุขภาพจิตของครู โดยใช้วิธีการทดลอง
3. ควรจะศึกษาอิทธิพลของเสียงหนักหูที่มีต่อสุขภาพจิตและร่างกายของนักเรียน
4. ควรจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตครู และนักเรียนในโรงเรียนเดียวกัน
5. ควรปรับปรุงแบบสอบถามวัดสุขภาพจิตของครู ให้ครอบคลุมถึงปัญหาส่วนตัวด้านต่างๆของครู
6. ควรสำรวจทัศนคติของครูที่มีต่อเสียงหนักหู
7. ควรสำรวจสุขภาพจิตของครูในประเทศไต้หวันทั้งหมดเพื่อหาปกติ วิสัย (Norm) เพื่อเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย